

De man die 100 jaar werd en via zijn interview van velen onze volgende premier mocht worden

We leven in een tijd waarin iedereen een mening heeft, het liefst verpakt in een video van dertig seconden, een draadje op X of een halfbakken analyse tijdens het zetten van een cup-a-soup. En juist daarom valt het zo op wanneer iemand met honderd jaar levenservaring zich uitspreekt. Geen filters, geen likes, geen algoritme — gewoon iemand die een eeuw heeft rondgelopen, oorlogen heeft gezien, welvaart heeft zien komen en gaan, en nog steeds de energie heeft om te zeggen: “Jongens, volgens mij kan het écht anders.”

In een wereld die soms voelt alsof we bestuurd worden door ellebogen, ego's en mensen die vooral graag praten vóóordat ze nadenken, komt iemand van honderd ineens binnen als een soort morele APK-keuring. Je denkt: Ja... deze persoon heeft misschien iets door wat wij met z'n allen vergeten zijn.

En dat is het bijzondere aan die reeks honderdjarigen-interviews: ze kijken niet terug om te klagen, maar om te laten zien hoe veerkracht werkt — én hoe simpel oplossingen soms kunnen zijn als je ze benadert zonder politieke ruis.

Vandaag duiken we in het verhaal van zo'n man: iemand die honderd werd, nog een boek schreef, en heel Nederland even stil kreeg. Letterlijk één van de weinige mensen die met één interview al half Twitter tot stilte maande.

De Volkskrant kwam enkele jaren geleden met een prachtig idee: honderdjarigen interviewen, kort na hun 100e verjaardag. Elke maandag verscheen zo'n gesprek op twee pagina's, met foto en verhaal. In die interviews tonen deze mensen — aan het einde van hun leven — een nieuw soort elan: ze willen laten zien dat ze ertoe deden én ertoe doen. Hun kracht, doorzettingsvermogen en nuchtere levenshouding laten zien hoe deze generatie Nederland heeft helpen vormen. Veel van die verhalen roepen emoties, bewondering en herkenning op.

Tussen al die indrukwekkende levens liep één verhaal extra in het oog: dat van Jan Lindenberg. Zijn interview raakte velen. Wat hij zelf normaal vond, werkte voor lezers vaak als pure openbaring: hoe hij uit armoede omhoog klom, hoe hij de Tweede Wereldoorlog doorkwam, en hoe simpel hij soms oplossingen beschreef waar de politiek al jaren over struikelt.

Op zijn honderdste schreef Jan een boek van tachtig pagina's: "Samenlevingseconomie, met een stabiel financieel systeem." De kern daarvan is dat winsthonger en ego's te veel macht hebben. Volgens hem moet geld niet worden beheerd door individuen, maar door commissies uit verschillende takken van economie en dienstverlening. De staat verstrekt leenkapitaal aan goede ideeën, en landen werken samen aan conferenties om dat systeem te versterken. Zo ontstaat volgens Jan een eerlijker verdeling van welvaart en groeit er vanzelf een duurzamere samenleving.

Hij werkte veertien jaar aan deze ideeën. Zijn drijfveer kwam waarschijnlijk mede uit zijn linkshandigheid: op school moest hij rechts schrijven, rechts eten, en voelde hij zich beperkt — totdat hij bij schermen wél met links mocht handelen. Die vrijheid beïnvloedde zijn visie op gelijkheid, creativiteit en ruimte om jezelf te zijn.

Jan vond dat mensen niet alleen rationeel moeten werken, maar ook hun creatieve kant moeten kunnen inzetten. Als landbouwkundig ingenieur werkte hij in vele landen, bouwde daarnaast nog een zeilboot, en pleitte sterk voor méér ontwikkelingshulp — zodat mensen kansen in hun eigen land kunnen opbouwen. Stemmen vond hij een "negatieve bezigheid", maar hij deed het toch: op de minst slechte partij. Hij verwees graag naar het werk van filosoof Lev Sjestov.

Kort na het interview verscheen er een ingezonden brief in de Volkskrant, waarin iemand opperde dat Jan Lindenberg eigenlijk president zou moeten worden van een land dat vastloopt in populistisch rumoer. Een man van honderd die met rust, ervaring en nuchterheid liet zien dat echte oplossingen gewoon bestaan.

Het is de moeite waard om zijn werk te lezen — én om die reeks honderdjarigen te blijven volgen. Er is inmiddels zelfs een boek met een selectie van hun verhalen. Een prachtig inzicht in de mensen die onze samenleving hebben opgebouwd.

Dit delen:

[Share op Facebook](#) (Opent in een nieuw venster) [Facebook](#)

[Delen op X](#) (Opent in een nieuw venster) [X](#)